

AMERICKÝ VANCOUVER - MŠE SV. V KOSTELE SV. JAKUBA

Při zpáteční cestě ze Speriafisch do hlavního města Olympia jsem prožil poslední nedělní mši v USA. Konala se v kostele sv. Jakuba ve městě Vancouver, stát Washington. Město Vancouver dělí od hlavního města Oregonu Portlandu jen asi 2,5 km dlouhý most přes řeku Columbiu. Byla neděle 10. července 2005. Začátek mše sv. byl v 10.00 hod.

Ze soboty na neděli jsme přespalí u přátel našich hostitelů paní Marylen a James ve Vacouver. Mají prostorný přízemní domek a obyvatelný suterén do zahrady. V přízemí je krásný obývací pokoj ve stylu baroka, kuchyň, jídelna, pracovna James, pracovna Marylen, úzká chodba a WC s koupelnou. V suterénu je veliký obývací pokoj. Nazval bych jej obývací „Santa Claus.“ Zde byla stálá vánoční výzdoba: atrapy dědy Clause v různých provedeních a pozicích, velký osvětlený umělý vánoční stromek a pod ním a na parapetu kolem celého pokoje plyšáci (paní je sběratelkou plyšových zvířátek - kupuje jich celé pytle. Jeden pytel plyšáku mi věnovala pro má vnoučata.). Po stěnách další vánoční výzdoba. Dále zde byly dvě (nebo tři?) ložnice, komora, koupelna s WC. A když nás paní domu vedla do pokojů, celou tu přenáramnou vánoční výzdobu rozsvítila, vlastně rozblíkala, takže v červenci jsme měli, pro nás netypické, nefalšované americké Vánoce se vším všudy. (Krocán nebyl na večeri, ale na oběd.) Nikoho nechci urazit, každý má svůj vkus. Pro mě to však byl jeden veliký kýč, včetně „Santy“, kterého nemám rád. Jak milý a něžný je náš Ježíšek!

Ale vraťme se k podstatě tohoto článku - mše sv. Paní Marylen mě, Karla Štěpánka a sestřenicí Virginii odvezla autem do kostela sv. Jakuba. Cestou jsme „potkali“ ještě několik kostelů. Nepostřehl jsem však, které z církví patříly.

Kostel sv. Jakuba byl postaven v roce 1838 (je to tedy již historická památka) v klasickém novogotickém stylu z červených cihel a s věží. Věž byla viditelná již z daleka. Když jsme vystoupili z auta byl jsem šokován nepříjemným hlasem umělých zvonů. Technický zvuk tří „zvonů“ zněl hrozně a krásné tóny zvonů vůbec nepřipomínal.

Vnitřek kostela je také z neomítnutých červených cihel. Je to trojlodní stavba, rozdělená dvěma řadami bílých sloupů. Novogotickým stylem mi připomínal mnohé naše novogotické kostely. V presbytáři je štíhlý, světle hnědý oltářní retábl, rozčleněný na střední veliký a dva menší postranní zaklenuté gotické části, nahoře zakončené věžičkami, zvanými fiály. V prostředním výklenku je socha Nanebevzaté Panny Marie, v pravém socha sv. Jakuba, a nalevo socha sv. Augustína. Uprostřed svatostánek, svíce a květiny a před ním od stropu zavěšené „věčné světlo“. Čelně k věřícím byly na stěně zakončeného presbytáře boční novogotické oltáře. Vlevo oltář se sochou Božského Srdce Páně a vpravo oltář Pieta se sochou mrtvého Ježíše na klíně Matky. Sochy byly ve výklencích gotických retáblů, stejné barvy jako hlavní oltář. Oba byly krásně vyzdobeny květinami a svícemi. Jiné oltáře zde nebyly, jen zavěšené další dvě sochy na stěnách kostelní lodi.

Kněz šel k oltáři průvodem uprostřed kostela. Nejdříve šli tři ministranti s křížkem, pak dva starší štíhlí kněží, (z nichž jeden byl, dle černé barvy, kanovníkem), za nimi muž nesoucí vyzdvížený evangeliář. Mše sv. byla sloužena velice důstojně a bez rušivých a rozptylujících momentů. Jen některé děti Asiátů (bylo jich více než ostatních věřících) rušily až tak, že byla vidět jistá nervozita věřících i kněze, který se díval v místa hluku. Naštěstí rodiče tento pohled zachytili a šli děti uklidnit ven.

V obětním průvodu, jako v ostatních kostelích, kde jsme byli na mši sv., byla nesena miska s hostiemi a skleněný džbán s červeným vínem k přijímání pod obojí způsobou. Tělo Páně podávali oba kněží a dvě ženy, pít z kalicha Krev Páně podávali 2 muži a 2 ženy. Téměř všichni věřící byli u sv. přijímání. V kostele mohlo být kolem 300 věřících. Po přijímání bylo v kostele naprosté, soustředěné ticho.

Písň, které jsem slyšel v kostele zpívat byly velice melodické a ve svižném rytmu. Co bylo pro mě velice zajímavé a moc hezky znělo, že varhaník (varhanice?) hrál každou sloku písni v jiných rejstřících a na závěr každé sloky se hlas varhan zesílil. Mešní ordinária byla všechna zpívána čtyřhlasně sborem na kruchtě a jednoduše věřícími za doprovodu varhan. Na klasickém západním kůru byly varhany a sbor zpíval několik čtyřhlasých písní. Zážitek ze zpěvu byl pro mě opravdu veliký a hezký. Mile mě překvapila závěrečná píseň, která se nesla kostelem. Byla to kostelní píseň a několikrát jsem zaslechl ve slokách jméno Ježíš Kristus. Co bylo fascinující, že píseň měla nářev známé melodie z Beethovenovy 9. symfonie - Óda na radost (je to též hymna Evropské unie). Takže jsem si ji mohl také pobrukovat. Závěrečné preludium bylo vynikající a hřmělo celým kostelem. Pan varhaník (varhanice?) předvedl na nástroji své výborné umění.

Po skončení mše a za krásného preludia varhan vycházeli oba kněží z kostela, postavili se k rozevřeným dveřím a podáním ruky se loučili s účastníky mše sv. Samozřejmě, že jsem se mlčky rozloučil s ním i já. Interiér kostela, průběh mše sv. a krásná hra na varhany ve mně zanechaly hluboké zážitky.

A co mě napadá závěrem? Pokusme se při chvilce ticha po sv. přijímání být opravdu tiší. Tu chvilku jistě vydržíme nesmrkat, nešustit oděvy, nelistovat v kancionálech... Při večerních mších sv. bývá skutečné ticho. Pokusíme se o to i o nedělich?

ANKETA NEJEN NA ZAČÁTKU POSTNÍ DOBY

Milí čtenáři, pokračujeme v aktuálních otázkách současnosti. Položil jsem je některým zástupcům mladší generace. Určitě jejich názor může být zajímavým podnětem také pro nás ostatní.

- 1) **Je pro tebe prožívání postní doby především zachováním tradice liturgického roku nebo se tato doba pro tebe stává důležitou osobní výzvou ke změně svého dosavadního životního postoje?**
- 2) **Můžeš se čtenářům svěřit, kdo je podle tvého názoru v současné katolické církvi v naší republice osobností, která si zaslouží tvoji důvěru a úctu?**

Klára Gorunová, studentka 3.roč. Gymnázia, Ústí n.Orl.

- 1) Myslím, že postní doba v sobě zahrnuje oba aspekty! Určitě je dobré udržovat tradice, protože se v minulosti osvědčilo jisté prožívání postní doby se všemi pravidly a zvyklostmi, a my nemáme důvod se jich jen tak vzdávat, můžeme se jimi naopak inspirovat a poučit. Na druhou stranu je potřeba, abychom nechápali tuto dobu jen jako přežitek staré doby, kterou si tedy odkroutime, když už se to tak dělá. Pro mne osobně je to čas, ve kterém se mohu více zaměřit na zdokonalení svých chyb a více si uvědomit velikost Boží lásky, se kterou mi Pán svěřuje tolik nových možností. To, že zachováváme tuto církevní tradici, nám nabízí možnost intenzivnějšího prožívání doby, která předchází tak důležitým svátkům, jako jsou Velikonoce!
- 2) Pokud se mám vyjadřovat o osobnosti v katolické církvi, měl by to být podle mne někdo "všeobecně známý", jenže toho zase neznám tak dobře já, abych o něm mohla něco napsat, takže problém... Ale když se nad tím trochu zamyslím, tak mne napadá pražský otec biskup Karel Herbst. Byla jsem na několika jeho přednáškách a mších svatých. Působí na mne jako úžasně pokorný a lidský! Určitě má dar oslovit mnoho, zvláště mladých lidí svým smyslem pro humor a inteligencí. Jeho povídání má hlavu a patu, ale zároveň je prosté a pochopitelné! Svou laskavostí je snad příkladem a dobrým vzorem pro církve i "ostatní svět".

Zdislava Černochová, pracovnice Diecézního centra mládeže v Hradci Králové

- 1) Čím jsem starší, tím víc se na postní dobu těším. Jako dítě jsem toto období neměla moc ráda, vše mi přišlo velmi ponuré, písně v kostele smutné, lidé při křížové cestě velmi vážní... Asi někde na střední škole jsem začala objevovat krásu této liturgické doby. Dnes je to pro mne čas, kdy osobně slyším jasnou výzvu: „Zdiško, obrať se...!“ A tak se snažím změnit některé konkrétní věci ve svém životě. Ne vždy se všechno podaří, ale Bůh z nás nechce mít perfekcionalisty! To bychom jej už nepotřebovali! Důležitá je snaha, úmysl. Postní doba je pro mne předehrou, za kterou následují Velikonoce.
- 2) Napadá mne hned několik postav, jelikož důvěřuji mnoha lidem. Zkusím svůj pohled zúžit na dvě osoby. Jednou z nich je biskup českobudějovické diecéze Mons. Jiří Paďour a druhou biskupský vikář pro pastorační královéhradecké diecéze P. Karel Moravec. Oba znám i z pracovních vztahů, jelikož pracuji na Diecézním centru pro mládež. Mons. Jiří Paďour je od roku 2000 delegátem České biskupské konference pro mládež, a tak se setkáváme a spolupracujeme na různých akcích, které Sekce pro mládež, již jsem členem, pořádá. P. Karel Moravec je mým nadřízeným a je to nejlepší šéf, jakého znám:-). Oba mají jednu společnou věc: hodně široké srdce! Vejde se do něj opravdu každý člověk!

P.ThLic. Jan Šlégr, spirituál Papežské koleje Nepomucenum v Římě

- 1) Snažím se prožívat svou víru jako odpověď na Pánovu výzvu: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království“. Jsou určité chvíle v roce, které mi napomáhají slyšet tato slova s větší naléhavostí, zvláště když slavím sv. smíření a když probíhá postní období. V rámci postní doby usiluji o plnění svých povinností s větší pečlivostí jako projev pravého pokání.
- 2) Na tuto otázku neodpovím uvedením jména určitého člověka. Jsou ale lidé z řad kněží i laiků, kteří jsou pro mne osobností, ale zároveň nejsou celorepublikově známí.

Anketu uspořádal otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Březen 2006				
1.3.	St	Popeleční středa	18.00	Motlovi 11
5.3.	Ne	1. neděle postní	7.30	p.Matoušková 305
			10.30	Macháčkovi 242
12.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	p. Štěpánek 221
			10.30	Severinovi 342
19.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	Vackovi 197
			10.30	Faltusovi 356
26.3.	Ne	4. neděle postní	8.00	Vašíčkovi 349

Duben 2006				
2.4.	Ne	5. neděle postní	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Vyhnálkovi 351
9.4.	Ne	Květná neděle	7.30	Bednářovi 302
			10.30	Formánkovi 203
13.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Pecháčkovi 330
14.4.	Pá	Velký pátek	18.00	Müllerovi 177
16.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	Filáčkovi 332
			10.30	Vágnerovi 102
17.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Havlíčkovi 341
23.4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	p. Kunertová 177
			10.30	Applovi 100
30.4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			10.00	Jurenkovi 160

500. VÝROČÍ NEJMENŠÍ ARMÁDY NA SVĚTĚ

Slavná švýcarská garda chrání papeže a papežský stát (Status Civitatis Vaticanae) už půl století. V roce 1505 se vydalo 200 Švýcarů na pochod do Říma, pozval je papež Julius II. Sloužit v tomto sboru bylo vždy otázkou cti a hrdosti. O jejich odvaze svědčí například obrana papeže Klementa VII. v době, kdy žoldnéřská armáda španělského krále a římskoněmeckého císaře Karla V. v květnu 1527 vyplnila Řím. Při ochraně papeže na jeho útěku do Andělského hradu padlo 147 ze 189 gardistů. Všechny vlády a vládců zaviděli Vatikánu tuto svrchovaně oddanou, odvážnou a nesmlouvavou osobní stráž.

Uchazeči musí také splňovat velmi přísná kritéria. Žadatelé musejí pocházet z jednoho ze čtyř švýcarských katolických kantonů, musejí mít švýcarskou státní příslušnost, bezúhonnou pověst, dokončené středoškolské vzdělání, věk mezi 19 a 30 lety, výšku minimálně 174 cm a musejí projít vojenským výcvikem ve švýcarské armádě.

Tradiční pestrobarevné stejno kroje gardy (prý ho navrhl sám Michelangelo), nabírané kabátce, kalhoty, kamaše, škorně na nohou, helmice nebo barety, dva a půlmetrové halapartny s čepelí ostrou jako břitva, jsou sice poutavou podívanou pro turisty, ale Švýcaři jsou především malou dobře vycvičenou elitní profesionální armádou. 110 jejich příslušníků je vždy připraveno bez váhání zasáhnout na ochranu papeže a jeho okolí.

Oslavy pětistého výročí otevřel v lednu slavnostní galavečer a den poté mše v Sixtinské kapli. Potrvají až do července, připravuje se řada výstav, koncerty, ohňostroje, budou vydány zvláštní známky a na Svatopetrském náměstí proběhne tradiční slavnostní přísaha gardy. Na památku pochodu prvních 200 Švýcarů si zopakují jejich cestu 80 veteránů gardistů.

Návštěva Říma s prohlídkou Vatikánu, kde je shromážděno snad nejvíce uměleckých památek na světě, bude ve světle nadcházejících slavností určitě nezapomenutelným zážitkem.

BH

I DOBRÉ ÚMYSLY JSOU VÍC JAK PASIVITA

Loňský rok 2005 se zapsal do vědomí obyvatel naší planety, jak dokládají výsledky ankety ve více než dvaceti zemích světa, především tragickými událostmi. Lidmi otrásl zejména katastrofální následky Tsunami v jihovýchodní Asii, ze kterých se postižené oblasti budou vzpamatovávat mnoho let, největší přírodní katastrofa v dějinách USA – hurikán Katrina, bezohledný červencový sebevražedný útok teroristů v Londýně, desetitisíce mrtvých a raněných, statisíce lidí bez přístřeší po říjnovém zemětřesení v Kašmíru a v severním Pákistánu, nekonečná krutá válka v Iráku, francouzská předměstí v plamenech po nepokojích mladých potomků arabských přistěhovalců, strach z ptáčích chřipky, která se čím dále více přibližuje Evropě. Jako nenahraditelnou lidskou ztrátu pocítili lidé na celém světě, a nejen křesťané, smrt papeže Jana Pavla II.

Ve světle těchto deprimujících událostí působí jako balzám především lidská solidarita, kterou každá taková událost vyvolá. Nejsou to jen peněžní a materiální sbírky, ale zejména pomoc přímo na místech katastrof. Tito lidé si zaslouží uznání, protože vedle mimořádného pracovního nasazení jsou vystaveni obrazům nepředstavitelných hrůz a neštěstí, v neposlední řadě riskují také své životy.

V porovnání s tím vším bychom měli být nesmírně vděční, že podobných neštěstí jsme byli ušetřeni. Nezměrné utrpení postižených lidí by nám mělo být pohnutkou, abychom se zamysleli nad nejdůležitějšími hodnotami lidského života. Ve starověku je definovali řečtí a římstí filozofové, 2000 let jsou základem křesťanství.

„Kultura předpokládá svobodu, kultura však také svobodu a duchovní totožnost národů utváří a uchovává“ – Jan Pavel II. v roce 1990. Vzdělaný a tolerantní papež si představoval, že získané svobody si budeme vážit a navážeme na to nejlepší a nejhodnotnější z národních a světových kulturních a křesťanských tradic.

Žijeme v rozvinutém mediálním věku a denně jsme informováni především o neštěstích, která tento svět a naši zemi postihují. Proto mi jako absolutně nechutný, odporný paradox připadá vysílání pořadů tzv. reality show v hlavních podvečerních a večerních časech ve dvou komerčních televizích po dobu posledních 4 měsíců v loňském roce. Na pokračování se můžeme „těšit“ rovněž v letošním roce.

Pořady kalkulující s nejnižšími podvědomými lidskými pudy, stavěné bez jakéhokoliv studu na směšnosti, vulgárnosti, nekorektnosti, hulvátství, korumpovatelnosti a podrazáctví účinkujících si našly svoje publikum, bohužel zejména mladší věkovou kategorii. V době, kdy si mladí lidé tvoří lidskou a společenskou stupnici hodnot, kde by nemělo chybět uvědomění si vlastní důstojnosti stavěné na vzdělání, slušnosti a citlivosti v mezilidských vztazích, jsou jim nabízeny vzory, které se chlubí tím, že v životě přečetly jednu knihu, nedají bez vulgarit dohromady jedinou větu, netají se tím, že pro peníze a výhody jsou ochotni takřka ke všemu. Že se na tom přizívuje bulvár, to se dalo čekat. Pozadu ovšem nezůstává ani tisk, který je tzv. solidní.

Následky této „výchovy“ pocítíme ještě my a zejména pak následující generace. „Stud, který zemře, se už neumí vrátit“ (Seneca, známý římský filosof, žijící na zač. našeho letopočtu). Beze studu lhát, podvádět, ubližovat a žít na úkor ostatních se tak stává pro některé normální a prioritní formou jednání.

Nikdo z nás nemá tu moc podobné pořady zastavit. Ale můžeme věnovat svůj čas a citlivě přesvědčovat své okolí, že sledování takových pořadů nás ničím neobohatí, ale naopak. Když člověk šlápne do něčeho zapáchajícího, dá práci se z toho očistit a něco smradu a špíny vždy na něm někde ulpí. Můžeme rovněž napsat svůj názor příslušným institucím a politikům, které si volíme. A pokud bude ubývat diváků a zasílaných SMS, zmizí i tato podívaná. Vždyť ji vlastně na tučných výnosech z reklam a telefonátů živíme svými penězi.

BH

LITURGICKÉ PŘEDMĚTY, ODĚVY, CHRÁMOVÝ PROSTOR (PÍSMENO C,D,E)

Camauro - dřívější, hermelínem lemovaná, sametová červená hedvábná pokrývka hlavy papeže.

Ciborium - kalich s víkem zakončený křížkem, přikrývaný pláštěm z bílého hedvábí, ve kterém se ve svatostánku uchovávají hostie pro sv. přijímání. Vyvinulo se asi ve 13. století.

Cingulum - 1. šňůra k podkasání bílé alby,
2. stuha k mimoliturgickému obleku kleriků a členů řádů.

Custodia - kovová schránka uložená ve svatostánku, do níž se ukládala lunula. Je to část monstrance ve tvaru srpku, do níž se vkládá posvěcená velká hostie.

Církevní hierarchie: Nejvyšší hlavou katolické církve a církví s ní sjednocených je papež. Jemu podléhají duchovní všech stupňů a svěcení. Křesťanský svět je rozdělen na oblasti nazývané církevní provincie (v současnosti ctí hranice států). V čele provincie stojí primas - arcibiskup. Pro Čechy - arcibiskup pražský, pro Moravu arcibiskup olomoucký. Církevní provincie se dělí na několik biskupství v čele s biskupem. Menší správní jednotky jsou vikariáty v Čechách, řízené vikářem a děkanství na Moravě, řízené děkanem. Nejmenší správní jednotkou je farnost, spravovaná farářem.

Dalmatika - svrchní ozdobné liturgické roucho se širokými rukávy, které nosí jáhen, pokud přísluhuje knězi při mši sv., průvodech a žehnání. Je převzata z antického světského oblečení. V 9. století byla zkrácena, prohloubeno prostřížení po stranách a byly prostříženy také rukávy. Nosí se v barvě mešního roucha.

Empora - ve středověku samostatný, často vyvýšený prostor nebo v patře pro vladaře nebo šlechtu (častá u vlastnických kostelů), jímž byla oddělena od ostatního prostého lidu.

Ekumenismus - z řeckého oikoumené = obydlená země. Je to hnutí, které se snaží o obnovení jednoty křesťanů všech vyznání ve shodě s Ježíšovou modlitbou: „Aby všichni byli jedno, jako Ty, Otče, ve mně a já v Tobě“ (Jan 17, 21). Moderní ekumenismus vznikl v protestantských prostředí v Edinburgu v roce 1910.

js.

OHLÉDNUTÍ ZA DIVADELNÍM PŘEDSTAVENÍM

V říjnu nás oslovila sestra Ludmila Kubicová, jestli bychom měly zájem nacvičit s dětmi vánoční představení. Jednalo se o hru „Kdy přijde Emanuel?“, jejíž autorkou je sestra Marie Kubicová. Shoda jmen není náhodná, Ludmila a Marie jsou nejen řeholní, ale také rodné sestry. Děti, které měly o hraní zájem, vybrala sestra Ludmila při náboženství.

Začátkem listopadu jsme se sešli na faře na první čtenou zkoušku. Pak jsme se scházeli každý týden v úterý – i přes nemocnost dětí se podařilo hru nastudovat. Zpěvy, které byly součástí hry, nacvičila čermenská schola pod vedením Anny Motlové.

Generálka proběhla v orlovně a děti sehrály hru při vánoční besídce 28.12.2005. Druhé představení se konalo 7.1.2006 v Kulturním domě ve Verměřovicích. Nemáme přehled kolik diváků přišlo, ale připravená místa byla téměř obsazená. Ve Verměřovicích nás navštívila i sama autorka.

Hry se zúčastnil velký počet herců – 1 dospělý a 18 dětí. Měli jsme obavu, jak zvládneme jejich temperament

a udržíme klid při představení. Děti nás ale mile překvapily, jak znalostí textů, tak ukázněností. Touto cestou bychom jim chtěli poděkovat za jejich poctivý přístup, totéž patří i všem z dětské scholy.

Největší dík však patří sestře Ludmile, bez jejíž nezištné práce bychom toto představení zřejmě nezrealizovali.

JM, MK, HZ

Reakce spokojeného diváka

I já jsem si nenechal ujít možnost, abych se nepodíval na představení našich dětí – a musím s uznáním říci, že jsem byl mile překvapen úrovní i hereckými výkony.

Pro úplnost bych rád poděkoval také osobám, jež se tajemně a skromně skrývají pod iniciálami JM, MK a HZ a bez jejichž režijní práce by vše nedospělo do zdárného konce. Dík patří Míle Klekarové, Jitce Markové a Haně Zpěvákové. Tak díky vám všem za hezký kulturní zážitek.

VI. Marek

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V březnu 2006 oslaví:**

86 let	paní Marie Šedajová	z Verměřovic	75 let	paní Drahomíra Mačátová	z Petrovic
83 let	paní Marie Hejlová	z Dolní Čermné	75 let	pan Josef Lorenc	z Horní Čermné
82 let	paní Ludmila Páchová	z Dolní Čermné	74 let	paní Jarmila Vávrová	z Dolní Čermné
82 let	paní Miluška Bednářová	z Petrovic	73 let	pan Josef Klekar	z Dolní Čermné
82 let	paní Věra Mlynářová	z Verměřovic	72 let	pan Josef Krobot	z Dolní Čermné
80 let	paní Anna Mačátová	z Horní Čermné	71 let	paní Markéta Faltejsková	z Dolní Čermné
79 let	paní Matylda Motlová	z Dolní Čermné	60 let	paní Alena Neugebauerová	z Nepomuk
77 let	paní Libuše Jandová	z Dolní Čermné	55 let	paní Ludmila Svobodová	z Dolní Čermné
76 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné	55 let	paní Helena Faltejsková	z Dolní Čermné
76 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné	50 let	pan Josef Novák	z Petrovic

Všem oslavencům srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

otec Pavel

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 21. 1. 2006 s panem Jiřím Motlem z Dolní Čermné
v Dolní Čermné 4. 2. 2006 s panem Josefem Andrlm z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Po 27. 2. - 18.00 hod. 	dr. Marie Svatošová – přednáška MUDr. Marie Svatošová (zakladatelka hospicového hnutí v ČR, autorka knih: Až k prolítí krve, O naději, Náhody a náhodičky, Hospice a umění doprovázet, Hospic slovem a obrazem) vzpomíná na svého dlouholetého zpovědníka a duchovního rádce, lékaře a kněze P. MUDr. Ladislava Kubička, zavražděného dvěma mladíky 11. září 2004 na třebeňské faře. Pater Ladislav má současnému člověku mnoho co říci i po své smrti. Byl charismatickou osobností z rodu, který je dnes téměř na vymření: z rodu opravdových duchovních průvodců. Orlovna v Dolní Čermné
Pá 10. 3. – 19.00 hod. 	Recitál legendy české trampské písně Vojta Kid'ák Tomáško Vojta ve svých vystoupeních nabízí mnoho minut pohody, romantiky a úsměvného pohledu na svět. Nevyhýbá se ani problémům dneška, ale nejvíce nabízí čistotu, lásku a přátelství. Sál U Dubu v Jablonném nad Orlicí
So 11. 3. 	Postní duchovní obnova – P. Antonín Krasucki – převor dominikánského kláštera v Olomouci P. Antonín, dominikán, dával duchovní obnovu v naší farnosti již v prosinci 2005. Svým neformálním postojem, smyslem pro humor, ale také hlubokou znalostí duchovního života si získal věřící v naší farnosti. Určitě i tentokrát je na co se těšit. Jednotlivé přednášky jsou v orlovně: 8.30 h., 10.00 h. a 11.00 h. Orlovna v Dolní Čermné
Po 20. 3. – 19.30 hod. 	Ještě žiju s věšákem, plácačkou a čepicí - ČR Nový celovečerní film podle divadelní hry René Levínského. Jde o současnou, přiměřeně suchou, lehce absurdní filmovou tragikomedii o středně velkém českém nádraží v létě. Postavami filmu jsou nádražáci, kteří řeší, nebo se spíš snaží, ve velmi humorné nadsázce, řešit své malé "vzájemnosti" na pozadí mizejícího genia loci místa, do něhož byli zasazeni. Před kamerou se vedle známého Jaroslava Duška objeví herci Igor Chmela, Roman Slovák, Slovenka Petra Beoková a Polák Ryszard Doliński a skvělí neherci Jiří Vymětal a Slovák Jozef Polievka. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 26. 3. – 9.00 hod. 	Misijní koláč Jedná se již o tradiční farní akci v Dolní Čermné během 4. neděle postní – laetare (radostné). Chceme tak podpořit jak pomoc misiím, tak i využít příležitost, a jako farnost se společně sejít na příjemném posezení při koláčích. Začíná se mší svatou v 8.00 h. ve farním kostele sv. Jiří a hned po ní následuje společná snídaně v orlovně. Orlovna v Dolní Čermné

VZPOMÍNKA NA AUTORA BROUČKŮ JANA KARAFIÁTA

Letos si připomínáme 160. výročí jeho narození a 130 let od prvního vydání jeho Broučků. Neznám nikoho, kdo by tuto nádhernou a dojemnou knihu nečetl nebo neznal příběhy broučků z obrazovky televize. Byla naší první opravdu umělecky hodnotnou knihou pro děti. Vyšla postupně skoro ve sto vydáních a zapsala se do vědomí miliónů našich nejmenších.

Jan Karafiát dokončil rukopis v roce 1876, psal a upravoval ho několik let. Knihu vydal v roce 1876 vlastním nákladem. Neměla úspěch až do doby, kdy ji náhodou objevil dr. Jan Herben (český spisovatel a novinář). Půjčil ji mladému novináři Gustavu Jarošovi a ten v časopise Čas upozornil na tuto podivuhodnou dětskou knihu a jejího autora nazval českým Andersenem. Teprve potom, až po 17 letech od jejího vydání, získávali Broučci oprávněný věhlas a nebylo roku, kdy by znovu nevyšli. V roce 1902 je ilustroval známý malíř Vojtěch Preissig (v roce 1944 umučen

fašisty), na dalších ilustracích najdeme jména mnoha slavných malířů, pro nás snad nejznámější jsou kouzelné obrázky broučků od Jiřího Trnky.

Pro maminky a babičky

nebylo krásnější a výchovnější knížky, kterou mohly předčítat svým dětem a vnukům. Pro řadu malých čtenářů byla kniha jejich první a přiblížila jim tak kouzlo četby. Malé i dospělé upoutal příběh zejména poetickým obrazem života,

který tu má svůj začátek a citlivě zaznamenán také svůj konec. Srozumitelně napsaný příběh nenásilně vede malé čtenáře k úctě k rodičům, k práci, k víře, k vzájemné pomoci, k tomu, aby měli rádi život a vyhýbali se v něm lžím a násilím. Vystihl to spisovatel Josef V. Pleva: „Bylo mi osm roků a byl jsem právě nemocen. Při čtení jsem však zapomněl na bolest a knížka ta ke mně promlouvala tak, jako by maminka sama vše vyprávěla. Nevadilo mi, že je to ze života broučků, že osoby nejsou lidé, ale hmyz, který jsem do té doby neviděl ani neznal. To vše mi nevadilo, abych si místo broučků nepředstavoval sebe, a tak vlastně sám sebe v té knížce viděl, litoval jsem spolu s Broučkem svých poklesků vůči rodičům Jaký stesk mne pak uchvátil, když jsem tu knížku dočetl, že už takové vypravování nebylo dál, neboť jsem byl jakoby kouzelným proutkem přenesen do jiného světa, který mi rozuměl a já jemu.“ Jan Karafiát se později přiznal, že rádkyní při psaní

mu byla zejména jeho maminka, nejednou obrat a způsob mluvy byl vlastně maminičin. Inspirací mu byl rovněž jimramovský domov: „Bylo nás doma dětí deset, 7 dcerek a 3 chlapci. Marie byla na jednu nožku chromá, běhala však přece dost. Vida řekla maminka, hned při prvním čtení Broučků, oni jich také měli deset, sedm a tři, a jedna z nich také pokulhávala, běhala však přece dost.“

Autor Jan Karafiát se narodil v roce 1846 v Jimramově (také rodiště bratří Mrštíků). Jako evangelický farář působil na různých místech doma i v cizině. Nejdéle, od roku 1875, po celých dvacet let žil ve Velké (zvané rovněž Hrubá) Lhotě na Valašsku. Od roku 1895 byl na odpočinku a bydlel v Praze, kde zemřel v roce 1929 ve věku 83 let. Je znám také jako autor revize Bible kralické.

BH

AHOJ DĚTI!

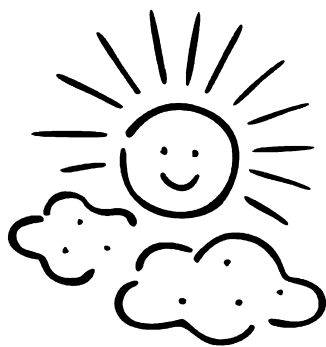
V měsíci březnu, který brzy začne, už většinou zima ztrácí svou sílu a její vláda končí. Nastupuje jaro a také podle kalendáře pevně usedá na trůn. Ujímá se vlády a má k tomu mocného pomocníka - slunce. To opět nabírá na síle a každým dnem víc a více prohřívá promrzlou zem. Zima se snaží mnohdy ještě dlouho vystřikovat své zmrzlé „drápky“ a posílat zbytky sněhu a mrazíky. Ale jaro už se své vlády nevzdá. Začne probouzet přírodu, stromy a keře, květinčky, ale i všechny zimní spáče a ostatní tvorečky. Člověka jaro nutí jakoby se znovu nadýchnout, narovnat se po té zimě, kdy se často přikrčoval v kabátě. Nasát svěží jarní vzduch a zhluboka vydechnout. Jaro je vlastně takovým symbolem zrození nového.

Určitě by se nenašel nikdo, kdo nemá jaro rád.

Tající sníh dává vzniknout bublajícím potůčkům, které si vyhledávají nejrůznější cesty. Na vytátých ostrůvcích trávy už je vidět první svěže zelenou travu a mezi ní tu a tam bílé lampičky - bledulky. Spolu se sněženkami jsou to takové první vlašťovičky jara. Obě jsou bílé jako sníh, jedna to dokonce nese i ve svém názvu. Jakoby tou svou barvou symbolizovaly čistotu, zrození, počátek - jaro.

Na obrázku je namalovaná jedna bledulka, která vykvetla jen malý kousek od potoka. Je kolem ní sotva pár centimetrů roztátého sněhu a tak to vypadá, že sluníčko tohle místo připravilo právě pro ni. A také pro nás, protože bledulka hraje roli v našem úkolu. Když na ni posvítí paprsky

ranního slunce, objeví se za ní její stín. A vy máte ve skupince všech stínů najít právě ten jeden jediný správný, který jí patří.

Až se vám to podaří, zamyslete se ještě nad jednou představou. Budeme si teď tak trochu vymýšlet. Když na nás svítí sluníčko, zůstávají za námi pochopitelně také stíny. Co kdyby však slunce neodrazilo tvar naší postavy, ale podobu naší duše? Za tím, kdo se snaží žít dobře, je pro své okolí přínosem a dokáže pomáhat, by třeba byl stín ve tvaru květiny - radosti. Naopak za tím, kdo se na své okolí dívá zamračeně a je to takový bubák, nepomůže a záleží mu jen na vlastním „písečku“, by se právě takový stín rozčuchaného bubáka objevil.

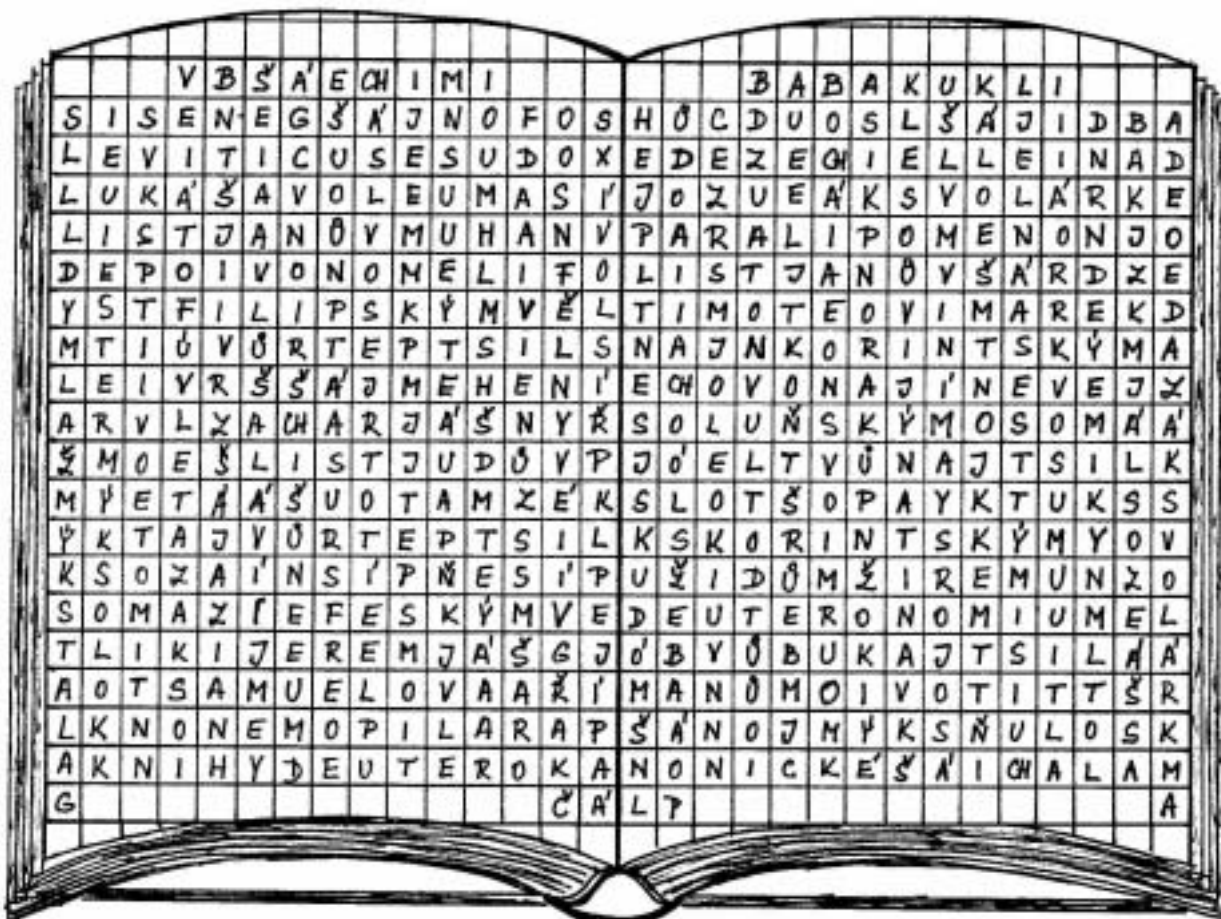
Jaký stín by se objevil právě za tebou? Můžeme o tom všem přemýšlet. Nyní bychom měli asi i daleko více než jindy, protože 1. března zahájíme Popeleční středou postní dobu. A ta, jak víme, nás k tomuto každoročně vybízí.

(Otazníček)

Pro starší:

Připomínkou Popeleční středy končilo povídání pro menší děti a my ní zase začneme. Bude to určitě významný den v příštím týdnu. Každý rok má tato středa své výsadní postavení mezi všemi ostatními dny. Vždyť začíná velmi důležité období pro náš duchovní život - postní doba. Dostáváme zase šanci pokročit o kousek dál a o trochu více pochopit to nesmírné tajemství Velikonoc, které je nám svěřeno.

Tolik tedy k tomu, co je aktuální právě teď. Ale co je aktuální pro celý letošní rok? Doufám, že většina z vás by věděla, že je to Písmo svaté - jako téma diecézního pastoračního roku 2006. Chceme tedy Bibli věnovat větší pozornost. Uvědomit si, jak bohatou „knihovnu“ pro nás představuje. A pro osvěžení, které knihy do ní patří, je pro vás připravena dnešní osmisměrka. Je ve tvaru knihy, otevřené na dvě části, což má symbolizovat Starý a Nový zákon. Náplň jsou všechny knihy, které v Bibli najdeme. V případech, kdy máme třeba dvě knihy se stejným názvem a s označením pořadí (př. 1. Královská, 2. Královská), v osmisměrce nejsou čísla, pouze dva stejné názvy. Po vyškrtání všech nalezených knih zůstane 40 písmen, která složí větu - takovou malou výzvu pro každého z vás.

Náplň osmisměrky:

Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, Jozue, Soudců, Rút, 1. Samuelova, 2. Samuelova, 1. Královská, 2. Královská, 1. Paralipomenon, 2. Paralipomenon, Ezdráš, Nehemjáš, Ester, Jób, Žalmy, Přísloví, Kazatel, Píseň písní, Izajáš, Jeremjáš, Pláč, Ezechiel, Daniel, Ozeáš, Jóel, Ámos, Abdijáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofonjáš, Ageus, Zacharjáš, Malachiáš, Matouš, Marek, Lukáš, Jan, Skutky apoštolské, Římanům, 1. Korintským, 2. Korintským, Galatským, Efeským, Filipským, Koloským, 1. Soluňským, 2. Soluňským, 1. Timoteovi, 2. Timoteovi, Titovi, Filemonovi, Židům, List Jakubův, 1. List Petřův, 2. List Petřův, 1. List Janův, 2. List Janův, 3. List Janův, List Judův, Zjevení Janovo, Knihy deuterokanonické.

(EJ)

DOLNÍ ČERMNÁ

8. neděle v mezidobí

26. února 2006

9. týden / 2006

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. února - pondělí 8. týdne v mezidobí – mše svatá pro děti

17.00 Dolní Čermná – za rodiče Richterovy

28. února - úterý 8. týdne v mezidobí

18.00 Dolní Čermná – za rodiče Pachlovy a vnuka

1. března - středa POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného postu

Tímto dnem zahajujeme postní dobu, která nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k soustředěnosti, sebeovládání, kajivosti a smírnému odčiňování hříchů. **Účast na bohoslužbě se dnes velmi doporučuje!!**

Den přísného postu od masitých pokrmů a dospělým věřícím od 18-ti do 60-ti let je nařízena újma v jídle, což znamená, že je dovoleno se do sytosti najíst jen jednou během dne. Tímto postem nejsou vázány malé děti a nemocní lidé.

Při večerní mši svaté v Dolní Čermné se bude udílet popelec, který je výzvou k pokání.

18.00 Dolní Čermná – za Boží požehnání pro celou dolnočermenskou farnost

2. března - čtvrtek po Popeleční středě

6.45 Dolní Čermná – za Štěpána Killera, manželku a oboje rodiče

18.00 Verměřovice - za Jaromíra Sedliského, rodiče Sedliských a Klusoňovy

3. března - pátek po Popeleční středě, první pátek v měsíci

19.00 Dolní Čermná – za Jiřího Motla

4. března - sobota po Popeleční středě, první sobota v měsíci

první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P.Marie

6.45 Dolní Čermná – za všechny ctitele Božského srdce Ježíšova a Neposkvrněného srdce Panny Marie

17.00 Verměřovice - za farníky

5. března - neděle – 1. postní

Dolní Čermná - 7.30 h. – za Marii Půlkrábkovou, manžela a dceru

Petrovice - 9.00 h. – za zemřelé z rodiny Fajtovy a Prokopcovy

Dolní Čermná - 10.30 h. – za Annu a Václava Kunertovy

Dolní Čermná - 15.00 h. - pobožnost Křížové cesty

Odklizení sněhu okolo farního kostela v Dolní Čermné:

V týdnu od 27. 2. - do 5. 3. 2006: Macháček Tomáš, Hejl Miroslav, Jansa Radek

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 15.30 h. – do 18.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
celodenní výstav Nejsvětější svátosti oltární	pondělí	27. 2.	7.00 – 16.30 h.	kostel Dolní Čermná
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	27. 2.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
společná adorace před vystavenou NSO	pondělí	27. 2.	16.30 h.	kostel Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	27. 2.	17.00 h.	kostel Dolní Čermná
přednáška MUDr. Marie Svatošové o poslání a službě v hospicích	pondělí	27. 2.	18.00 h.	orlovna Dolní Čermná
celodenní výstav Nejsvětější svátosti oltární	úterý	28. 2.	7.00 – 17.30 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace před vystavenou NSO	úterý	28. 2.	17.30 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	2. 3.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	2. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	3. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	3. 3.	15.00 – 18.30 h.	kostel Dolní Čermná
smírná adorace na první pátek	pátek	3. 3.	18.30 h.	kostel Dolní Čermná
biblická hodina	sobota	4. 3.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty – otec Pavel	neděle	5. 3.	15.00 h..	kostel Dolní Čermná

POUTNÍK, BŘEZEN 2006

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 12 března 2006, Poutník vyjde 26 března 2006

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu